YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

20 päivänä toukokuuta 2008 *

Asiassa C-91/05,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 21.2.2005,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Petite, P. J. Kuijper ja J. Enegren, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

jota tukevat

Euroopan parlamentti, asiamiehinään R. Passos, K. Lindahl ja D. Gauci, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J.-C. Piris, R. Gosalbo Bono, S. Marquardt ja E. Finnegan,

vastaajana,

jota tukevat

Tanskan kuningaskunta, asiamiehinään A. Jacobsen, C. Thorning ja L. Lander Madsen,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, E. Belliard ja C. Jurgensen,

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään M. de Grave, C. Wissels ja H. G. Sevenster,

Ruotsin kuningaskunta, asiamiehenään A. Falk, ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehinään R. Caudwell ja E. Jenkinson, avustajanaan barrister A. Dashwood,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (esittelevä tuomari), A. Tizzano ja G. Arestis sekä tuomarit A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský ja J.-C. Bonichot,

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies J. Swedenborg,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.12.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 19.9.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta ja Euroopan

unionin tuesta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä 2.12.2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/833/YUTP (EUVL L 359, s. 65; jäljempänä riidanalainen päätös) ja että se toteaa, ettei Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen ja yhteisen toiminnan 1999/34/YUTP kumoamisesta 12.7.2002 hyväksyttyä neuvoston yhteistä toimintaa 2002/589/YUTP (EYVL L 191, s. 1; jäljempänä riidanalainen yhteinen toiminta) eikä etenkään sen II osastoa voida lainvastaisina soveltaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian tausta

Cotonoun sopimus

2 Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä allekirjoitettiin Cotonoussa (Benin) 23.6.2000 kumppanuussopimus (EYVL L 317, s. 3; jäljempänä Cotonou-sopimus), joka hyväksyttiin yhteisön nimissä 19.12.2002 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2003/159/EY (EUVL 2003, L 65, s. 27). Se tuli voimaan 1.4.2003.

3 Tämän sopimuksen 1 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kumppanuuden tavoitteet”, määrätään seuraavaa:

”Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot yhtäältä ja [Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot, jäljempänä AKT-valtiot] toisaalta, jäljempänä ’osapuolet’, tekevät tämän

sopimuksen AKT-valtioiden taloudellisen, kulttuurisen ja yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi ja jouduttamiseksi tavoitteen ollessa rauhan ja turvallisuuden sekä vakaan ja demokraattisen poliittisen toimintaympäristön edistäminen.

Kumppanuus rakentuu köyhyyden vähentämisen ja lopulta poistamisen tavoitteelle kestävää kehitystä ja AKT-valtioiden asteittaista integroitumista maailmantalouteen koskevien tavoitteiden mukaisesti.

Nämä tavoitteet ja osapuolten kansainväliset sitoumukset ohjaavat kaikkia kehitysstrategioita, ja niihin sovelletaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa otetaan samanaikaisesti huomioon kehityksen poliittiset, taloudelliset, yhteiskunnalliset, kulttuuriset sekä ympäristöön liittyvät näkökohdat. Kumppanuus luo yhtenäisen tukikehyksen kunkin AKT-valtion omaksumalle kehitysstrategialle.

_ _”

4 Cotonou-sopimuksen 11 artiklassa, jonka otsikkona on ”Rauhaa rakentavat politiikat sekä selkkausten ehkäiseminen ja ratkaiseminen”, määrätään seuraavaa:

”1. Osapuolet jatkavat osana kumppanuutta aktiivista, kattavaa ja kokonaisvaltaista politiikkaa rauhan rakentamiseksi sekä selkkausten ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi. Tämä politiikka perustuu itsehallinnan periaatteelle. Siinä keskitytään erityisesti

alueiden, tätä pienempien yksiköiden ja kansallisten toimintaedellytysten kehittämiseen sekä väkivaltaisten selkkausten ehkäisemiseen varhaisessa vaiheessa ratkomalla niiden perussyitä kohdennetusti ja yhdistelemällä tarkoituksenmukaisesti kaikkia käytettävissä olevia välineitä.

2. Rauhan rakentamisessa sekä selkkausten ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa tuetaan erityisesti poliittisten, taloudellisten, yhteiskunnallisten ja kulttuuristen osallistumismahdollisuuksien jakamista tasapuolisesti kaikkien yhteiskuntaryhmien kesken, hallinnon demokratiaan perustuvan oikeutuksen ja tehokkuuden vahvistamista, tehokkaiden mekanismien luomista eri ryhmien etujen sovittamiseksi yhteen rauhanomaisesti, eri yhteiskuntaryhmiä erottavien kuilujen kuromista umpeen sekä aktiivista ja järjestäytynyttä kansalaisyhteiskuntaa.

3. Muita kyseeseen tulevia toimia ovat muuan muassa seuraavien toimien tukeminen: välitys-, neuvottelu- ja sovittelutoimet, yhteisten ja niukkojen luonnonvarojen tehokas alueellinen hallinta, entisten taistelijoiden demobilisointi ja uudelleen sopeuttaminen yhteiskuntaan, lapsisotilasongelman ratkaiseminen sekä tarkoituksenmukaiset toimet vastuullisten rajojen asettamiseksi sotilasmenoille ja asekaupalle muun muassa tukemalla sovittujen normien ja toimintasääntöjen edistämistä ja noudattamista. Tässä yhteydessä korostetaan erityisesti jalkaväkimiinojen vastaista toimintaa sekä käsiaseiden ja kevyiden aseiden liiallisen ja valvomattoman leviämisen, laittoman kaupan ja keskittymisen estämistä.

_ _”

5 Cotonou-sopimuksen liitteessä IV, jonka otsikkona on ”Täytäntöönpano- ja hallintomenettely”, olevien 6–10 artiklan nojalla laadittiin alueellinen tukistrategia sekä

alueohjelma asiakirjassa, jonka yhtäältä komissio ja toisaalta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö (jäljempänä ECOWAS) ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliitto (WAEMU) allekirjoittivat 19.2.2003.

6 Kyseisen asiakirjan 2.3.1 jaksossa, jonka otsikkona on ”Turvallisuus ja selkkausten estäminen”, korostetaan, että ”kevyiden aseiden kaupan valvonta on tärkeä tekijä siellä, missä on olemassa vientiä ja tuontia koskeva moratorio Yhdistyneiden Kansakuntien tukemana”. Kyseisen asiakirjan 6.4.1 jaksossa, jonka otsikkona on ”Tuki selkkausten estämistä ja hyvää hallintoa koskevalle aluepolitiikalle”, mainitaan, että Yhdistyneiden Kansakuntien toiminnan tueksi suunnitellaan tukea toimintasuunnitelman ensisijaisten toimintojen toteuttamiseksi sekä kevyiden aseiden tuontia, vientiä ja valmistusta koskevan moratorion panemiseksi täytäntöön.

7 Komissio alkoi vuonna 2004 valmistella ECOWAS:n pyynnöstä ehdotusta selkkausten estämistä ja rauhan rakentamista koskevien toimenpiteiden rahoittamiseksi. Komission mukaan suurin osa tästä rahoituksesta kohdennetaan kevyiden aseiden valvontaa koskevalle ECOWAS:n ohjelmalle.

Riidanalainen yhteinen toiminta

8 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 12.7.2002 EU 14 artiklan nojalla riidanalaisen yhteisen toiminnan, jolla kumottiin ja korvattiin Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torju-

miseen Euroopan uniosta tehdyn sopimuksen J.3 artiklan perusteella 17.12.1998 hyväksytty neuvoston yhteinen toiminta 1999/34/YUTP (EYVL 1999, L 9, s. 1).

9 Riidanalaisen yhteisen toiminnan 1 artiklan 1 kohdan mukaan sen ”tavoitteena on:

– torjua käsiaseiden epävakauttavaa keskittymistä ja leviämistä sekä myötävaikuttaa tämän keskittymisen ja leviämisen lopettamiseen,

– myötävaikuttaa näiden aseiden ja niiden ampumatarvikkeiden olemassa olevien keskittymien vähentämiseen kunkin maan perusteltuja turvallisuustarpeita vastaavalle tasolle, ja

– auttaa ratkaisemaan tällaisista keskittymistä aiheutuvat ongelmat”.

10 Riidanalaisen yhteisen toiminnan I osastossa, jonka otsikkona on ”Ehkäiseviä toimia ja vastatoimia koskevat periaatteet”, vahvistetaan toimintaohjelma, jonka pohjalta Euroopan unioni pyrkii saamaan asianomaisilla alueellisilla ja kansainvälisillä foorumeilla aikaan yhteisymmärryksen. Siinä luetellaan tätä tarkoitusta varten periaatteet ja toimenpiteet, joita on toteutettava ja noudatettava, jotta estettäisiin käsiaseiden epävakauttavan keskittymisen jatkuminen (3 artikla) ja vähennettäisiin käsiaseiden ja niiden ampumatarvikkeiden olemassa olevia keskittymiä (4 artikla).

11 Periaatteina ja toimenpiteinä, joita on toteutettava ja noudatettava käsiaseiden epävakauttavan keskittymisen jatkumisen estämiseksi, riidanalaisen yhteisen toiminnan 3 artiklassa mainitaan kaikkien maiden sitoumukset, jotka liittyvät käsiaseiden valmistukseen, vientiin, tuontiin ja hallussapitoon, aseita koskevien kansallisten luetteloiden laatimiseen ja ylläpitämiseen sekä rajoittavien kansallisten lakien laatimiseen.

12 Periaatteina ja toimenpiteinä, joita on toteutettava ja noudatettava käsiaseiden ja niiden ampumatarvikkeiden olemassa olevien keskittymien vähentämiseksi, kyseisen yhteisen toiminnan 4 artiklassa mainitaan muun muassa sellaisten maiden auttaminen, jotka pyytävät tukea käsiaseiden ja niiden ampumatarvikkeiden ylijäämien valvontaan ja hävittämiseen, ja luottamusta lisäävien toimien sekä sellaisten aloitteiden edistäminen, joilla kannustetaan käsiaseiden ja niiden ampumatarvikkeiden ylijäämien ja laittomasti hallussa pidettyjen käsiaseiden ja niiden ampumatarvikkeiden vapaaehtoista luovuttamista.

13 Riidanalaisen yhteisen toiminnan II osastossa, jonka otsikkona on ”Unionin osallistuminen erityistoimiin”, määrätään muun muassa taloudellisesta ja teknisestä tuesta ohjelmille ja hankkeille, joilla tuetaan välittömästi tämän yhteisen toiminnan I osastossa tarkoitettuja periaatteita ja toimenpiteitä.

14 Kyseisen yhteisen toiminnan 6 artiklan 2 kohdassa määrätäään seuraavaa:

”Tukea antaessaan unioni ottaa huomioon erityisesti sen, onko vastaanottava taho sitoutunut noudattamaan [riidanalaisen yhteisen toiminnan] 3 artiklassa mainittuja periaatteita, kunnioittaako se ihmisoikeuksia, noudattaako se kansainvälistä

humanitaarista oikeutta ja oikeusvaltion periaatetta sekä noudattaako se kansainvälisiä sitoumuksiaan erityisesti voimassa olevien rauhansopimusten ja kansainvälisten asevalvontasopimusten osalta.”

15 Riidanalaisen yhteisen toiminnan 7 artiklan 1 kohdan perusteella neuvosto päättää kyseisen yhteisen toiminnan 6 artiklassa tarkoitetun taloudellisen ja teknisen tuen myöntämisestä, näiden varojen käytön painopisteistä ja unionin erityistoimien toteuttamista koskevista ehdoista. Kyseisen 7 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”neuvosto päättää kyseisten hankkeiden periaatteesta, järjestelyistä ja rahoituksesta tapauskohtaisesti käytännöllisten ja asianmukaisella kustannuslaskelmalla varustettujen hanke-ehdotusten perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden kahdenvälisiin avustuksiin ja yhteisön toimintaan”.

16 Riidanalaisen yhteisen toiminnan 8 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Neuvosto panee merkille, että komissio aikoo tukea tämän yhteisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista ja painopisteiden toteuttamista tarvittaessa asiaa koskevin yhteisön toimenpitein.”

17 Riidanalaisen yhteisen toiminnan 9 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

”Neuvosto ja komissio vastaavat käsiaseita koskevan unionin toiminnan johdonmukaisuudesta, erityisesti sen kehittämistä koskevien toimintaperiaatteiden osalta. Tätä varten jäsenvaltiot ja komissio antavat asianomaisille neuvoston elimille asiaa

koskevia tietoja. Neuvosto ja komissio huolehtivat toimintansa toteuttamisesta, kumpikin toimivaltansa mukaisesti.”

Riidanalainen päätös

18 Neuvosto teki 2.12.2004 riidanalaisen päätöksen, jolla pannaan täytäntöön riidanalainen yhteinen toiminta Euroopan unionin tuesta ECOWAS:lle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä. Riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että sen oikeudellinen perusta on riidanalainen yhteinen toiminta ja erityisesti sen 3 artikla sekä EU 23 artiklan 2 kohta.

19 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osassa on seuraavat perustelukappaleet:

”(1) Pienaseiden liian suuri ja hallitsematon keskittyminen ja leviäminen on uhka rauhalle ja turvallisuudelle ja heikentää kestävän kehityksen mahdollisuuksia, erityisesti Länsi-Afrikassa.

(2) Euroopan unioni aikoo [riidanalaisen] yhteisen toiminnan 1 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin pyrkiessään toimia toimivaltaisilla kansainvälisillä foorumeilla edistääkseen luottamusta lisääviä toimia. Tässä tarkoituksessa tällä päätöksellä on tarkoitus panna täytäntöön mainittu yhteinen toiminta.

(3) Euroopan unioni katsoo, että taloudellinen tuki ja tekninen apu vahvistaisivat pienaseita koskevaa [ECOWAS:n] aloitetta.

(4) Euroopan unionin tarkoituksena on näin ollen antaa [ECOWAS:lle] taloudellista ja teknistä apua [riidanalaisen] yhteisen toiminnan II osaston mukaisesti."

20 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan mukaan unioni osallistuu hankkeiden toteuttamiseen pienaseiden tuontia, vientiä ja valmistamista koskevan ECOWAS:n moratorion puitteissa. Se antaa tätä varten taloudellista tukea ja teknistä apua pienaseiden yksikön perustamiseksi ECOWAS:n tekniseen sihteeristöön ja moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi ECOWAS:n jäsenvaltioiden välillä.

21 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Tämän päätöksen rahoituksellinen täytäntöönpano annetaan komission tehtäväksi. Tätä varten komissio tekee Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön kanssa rahoitussopimuksen tukena annettavan Euroopan unionin rahoitusosuuden käytöstä. Tuella katetaan muun muassa 12 kuukauden ajalta palkat, matkakulut sekä tarvikkeet ja laitteet, joita tarvitaan pienaseiden yksikön perustamiseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön tekniseen sihteeristöön sekä moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisöön kuuluvien valtioiden välillä. – –"

22 Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Puheenjohtajavaltio ja komissio esittävät [riidanalaisen] yhteisen toiminnan 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisille neuvoston elimille säännöllisesti kertomukset Euroopan unionin toiminnan johdonmukaisuudesta pienaseiden alalla ottaen erityisesti huomioon Euroopan unionin kehityspolitiikat. Komissio laatii kertomuksen erityisesti 3 artiklan ensimmäisessä virkkeessä mainituista seikoista. Tiedot perustuvat erityisesti niihin säännöllisiin raportteihin, jotka Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö toimittaa komission kanssa tekemänsä sopimuksen puitteissa.”

23 Kun riidanalaista päätöstä koskevasta ehdotuksesta 24.11.2004 keskusteltiin pysyvien edustajien komiteassa, komissio kirjautti neuvoston kokouspöytäkirjaan seuraavan julkilausuman (asiakirja nro 15236/04 YUTP 1039, 25.11.2004):

”Komission mielestä tätä yhteistä toimintaa ei olisi pitänyt hyväksyä, ja se katsoo, että hanke olisi pitänyt rahoittaa 9. [Euroopan kehitysrahastosta, jäljempänä EKR] Cotonou-sopimuksen yhteydessä. Tämän näkemyksen vahvistaa selvästi Cotonou-sopimuksen 11 artiklan 3 kohta, jossa mainitaan asianmukaisten toimenpiteiden joukossa nimenomaisesti kyseeseen tulevien toimien joukossa käsiaseiden ja kevyiden aseiden keskittymisen estäminen. Lisäksi vuoden 2004 talousarvion vastaavaan [yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jäljempänä YUTP,] koskevaan budjettikohtaan (19 03 02) liittyvistä huomautuksista ilmenee, että tällaisten hankkeiden rahoittaminen YUTP:n perusteella ei ole mahdollista, jos ne jo kuuluvat Cotonou-sopimukseen.

YUTP:n perusteella rahoitettu yhteinen toiminta olisi voinut saada rahoitusta 9. EKR:sta, ja se olisi sopinut täydellisesti ECOWAS:n alueohjelmaan. Komissio on itse asiassa laatimassa rahoitusehdotusta, joka koskee noin 1,5 miljoonan euron suuruista summaa, joka on tarkoitettu tukemaan ECOWAS:n pienaseiden moratorion toteuttamista.

Yhteinen toiminta kuuluu lisäksi jaetun toimivallan piiriin, johon perustuvat yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikka ja Cotonou-sopimus. [EU] 47 artiklaa sovelletaan jaetun toimivallan aloilla samoin kuin yksinomaisen toimivallan aloilla, sillä muutoin se menettäisi suureksi osaksi tehokkaan vaikutuksensa. Komissio varaa itselleen oikeuden käyttää tätä koskevia oikeuksiaan."

24 Koska komissio katsoi, ettei riidanalaisen päätöksen oikeudellinen perusta ollut asianmukainen ja että EU 47 artiklaa oli tästä syystä rikottu, se nosti nyt esillä olevan kanteen.

Asianosaisten vaatimukset

25 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– toteaa, että riidanalainen yhteinen toiminta ja etenkin sen II osasto on lainvastainen ja ettei sitä tästä syystä voida soveltaa.

26 Neuvosto vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen perusteettomana

– jättää tutkimatta komission vaatimuksen, jonka mukaan yhteisöjen tuomioistuimen pitäisi todeta, että riidanalaista yhteistä toimintaa ei voida soveltaa, ja toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Euroopan parlamentti hyväksyttiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 7.9.2005 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.

28 Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta hyväksyttiin samalla yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia. Tanskan kuningaskunta hyväksyttiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.9.2005 antamalla määräyksellä väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta

29 Komissio vaatii tällä EY 230 artiklan nojalla nostetulla kanteella yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että neuvosto on riidanalaisen päätöksen tehdessään loukannut yhteisön toimivaltuuksia ja että se on tästä syystä rikkonut EU 47 artiklaa. Siltä osin kuin riidanalainen päätös perustuu riidanalaiseen yhteiseen toimintaan, komissio tukeutuu EY 241 artiklaan väittäessään, ettei tätä yhteistä toimintaa eikä etenkään sen II osastoa voida soveltaa samasta EU 47 artiklan rikkomiseen liittyvästä syystä.

30 Neuvosto, joka ei kuitenkaan halua riitauttaa yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa ratkaista kanne, huomauttaa Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten tukemana riidanalaisesta yhteisestä toiminnasta esitetystä lainvastaisuusväitteestä, että yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan YUTP:n piiriin kuuluvan toimenpiteen laillisuutta.

31 EU 46 artiklan f alakohdasta ilmenee tältä osin, että EY:n perustamissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa ja tämän toimivallan käyttämistä, sovelletaan EU 47 artiklaan.

32 EU 47 artiklan mukaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen määräykset eivät voi vaikuttaa EY:n perustamissopimuksen määräyksiin (asia C-176/03, komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, Kok. 2005, s. I-7879, 38 kohta ja asia C-440/05, komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, Kok. 2007, s. I-9097, 52 kohta).

33 Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on siis valvoa, että toimenpiteet, joiden neuvosto väittää kuuluvan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston soveltamisalaan ja joilla luonteensa takia saattaa olla oikeusvaikutuksia, eivät ulotu niiden toimivaltuuksien alueelle, joita EY:n perustamissopimuksen määräyksillä annetaan yhteisölle (ks. vastaavasti asia C-170/96, komissio v. neuvosto, tuomio 12.5.1998, Kok. 1998, s. I-2763, 16 kohta; em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, 39 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, 53 kohta).

34 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan komission EY 230 artiklan nojalla nostaman kumoamiskanteen ja tässä yhteydessä tutkimaan EY 241 artiklan nojalla esitetyt perusteet niiltä osin, kuin niissä väitetään EU 47 artiklaa rikotun.

Kanne

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

35 Komissio väittää parlamentin tukemana, että riidanalainen päätös on kumottava siitä syystä, että se ulottuu yhteisölle kehitysyhteistyön alalla annettujen toimivaltuuksien alueelle, ja että sillä näin ollen rikotaan EU 47 artiklaa.

36 Komissio ja parlamentti katsovat, että EU 47 artiklalla asetetaan yhteisön toimivaltuuksien ja unionin toimivaltuuksien välille ”kiinteä” raja. Vaikka jäsenvaltiot ovat jaetun toimivallan alalla, kuten kehitysyhteistyöpolitiikassa, edelleen toimivaltaisia toimimaan yksin joko erikseen tai yhdessä siltä osin, kuin yhteisö ei vielä ole käyttänyt toimivaltaansa, sama ei päde unioniin, jolla EU 47 artiklan perusteella ei ole samaa

täydentävää toimivaltaa vaan jonka on kunnioitettava yhteisön toimivaltuuksia, olivatpa ne yksinomaisia tai eivät, vaikka näitä toimivaltuuksia ei olisi käytetty. Neuvosto loukkaa näin ollen yhteisön toimivaltuuksia, kun se toteuttaa YUTP:aan liittyvän toimenpiteen, jonka se olisi voinut pätevästi toteuttaa EY:n perustamissopimuksen nojalla.

37 Komission ja parlamentin mukaan käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjuminen kuuluu yhteisölle tällä alalla annettujen toimivaltuuksien piiriin, koska siitä on tullut erottamaton osa kehitysyhteistyöpolitiikkaa. Jonkin maan kestävää kehitystä koskeva yhteistyö voi näet olla tehokasta ainoastaan siinä tapauksessa, että siihen liittyy tietty vähimmäismäärä vakautta ja demokraattista legitimiteettiä. Tämän vakauden tavoitteen mukaisesti jalkaväkimiinojen poistamista sekä käsiaseiden ja kevyiden aseiden käytöstä poistamista koskeva politiikka on välttämätön keino kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

38 Komissio väittää, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjumisen yhdistäminen yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan on vahvistettu Cotonou-sopimuksella ja etenkin sen 11 artiklan 3 kohdalla.

39 Siteen, joka yhdistää käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja kehitysyhteistyöpolitiikan, on tunnustanut neuvosto itsekin samoin kuin kansainvälinen yhteisö.

40 Komissio toteaa parlamentin tukemana, että riidanalainen päätös kuuluu tavoitteensa ja sisältönsä puolesta yhteisön toimivaltuuksiin ja että se olisi siis voitu pätevästi tehdä EY:n perustamissopimuksen nojalla. Riidanalaisella päätöksellä ei nimittäin pyritä ainoastaan rauhan ja turvallisuuden edistämiseen, vaan sillä pyritään myös parantamaan Länsi-Afrikan kestävän kehityksen näkymiä. ECOWAS:n tekniseen

sihteeristöön kuuluvan pienaseiden yksikön vahvistamishanke ja hanke, joka koskee asiantuntijoiden palkkaamista pienaseita koskevan sopimusluonnoksen laatimiseksi sisältävät, sellaisina kuin niistä määrätään riidanalaisen päätöksen liitteessä, kehitysyhteistyöohjelmille tyypillisiä, klassisia avunantotapoja, jotka eivät edellytä YUTP:n alaan kuuluvia erityisiä toimintoja.

41 Komissio vaatii parlamentin tukemana, että riidanalainen päätös ja etenkin sen II osasto on katsottava lainvastaiseksi niiltä osin kuin päätös perustuu riidanalaiseen yhteiseen toimintaan, koska riidanalainen päätös ulottuu yhteisön toimivaltuuksien alueelle. Vaikka käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjumiseen liittyvät tietyt osatekijät, etenkin kyseisten aseiden keräämiseen tai tuhoamisohjelmien käynnistämiseen liittyvät poliisi- tai sotilastoiminnat, voivat kuulua YUTP:n piiriin, tämä ei päde kyseisessä II osastossa tarkoitettuihin, taloudellista ja teknistä tukea koskeviin toimenpiteisiin, jotka kuuluvat yhteisöllä sen kolmansien maiden kanssa tekemän kehitysyhteistyön ja taloudellisen, rahoituksellisen ja teknisen yhteistyön alalla olevaan toimivaltaan.

42 Neuvosto arvioi kaikkien väliintulijoina olevien jäsenvaltioiden hallitusten tukemana, ettei EU 47 artiklaa voida väittää millään tavoin rikotun, koska käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjuminen ei kuulu niihin toimivaltuuksiin, jotka yhteisöllä on kehitysyhteistyöpolitiikan alalla, eikä muihinkaan yhteisön toimivaltuuksiin.

43 Neuvosto väittää EU 47 artiklasta, että tällä määräyksellä pyritään säilyttämään perustamissopimuksilla vahvistettujen toimivaltuuksien tasapaino, eikä sitä voida tulkita siten, että sillä pyrittäisiin suojelemaan yhteisölle annettuja toimivaltuuksia Euroopan unionille annettujen toimivaltuuksien kustannuksella. Toisin kuin komissio väittää, EU 47 artiklalla ei aseteta kiinteää rajaa yhteisön toimivaltuuksien

ja unionin toimivaltuuksien välille. Jotta voitaisiin päättää, kosketetaanko unionin toiminnalla yhteisön toimivaltuuksia, on syytä ottaa huomioon se, minkälaisia toimivaltuuksia yhteisölle on kyseisellä alalla annettu, ja etenkin se, että yhteisöllä kehitysyhteistyön alalla oleva toimivalta on täydentävää.

44 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa, että jotta Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen perustuva toimenpide voitaisiin katsoa EU 47 artiklan vastaiseksi, vaaditaan ensinnäkin, että yhteisö on toimivaltainen toteuttamaan toimenpiteen, jolla on sama päämäärä ja sama sisältö. Toiseksi Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen perustuvan toimenpiteen on ulotuttava jonkin yhteisölle annetun toimivaltuuden alueelle estämällä tai rajoittamalla sen käyttöä, ja sillä on näin oltava yhteisön toimivaltuuden poissulkeva vaikutus. Tällainen vaikutus ei kuitenkaan ole mahdollinen kehitysyhteistyön kaltaisella alalla, jolla yhteisöllä on rinnakkaista toimivaltaa.

45 Neuvosto väittää tämän jälkeen kaikkien väliintulijoina olevien jäsenvaltioiden hallitusten tukemana, ettei käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjuminen kuulu yhteisölle annettuun toimivaltaan.

46 Käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjuminen sen enempää kuin yleisemmätkään tavoitteet rauhan säilyttämiseksi ja turvallisuuden edistämiseksi eivät kuulu EY 2 ja EY 3 artiklassa mainittuihin yhteisön tavoitteisiin. Lisäksi EY 177 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tärkein tavoite on köyhyyden torjunta. Rauhan säilyttämistä ja kansainvälisen turvallisuuden edistämistä koskevat tavoitteet kuuluvat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja etenkin YUTP:n yksinomaiseen soveltamisalaan. EY:n perustamissopimuksen määräyksiä ei voida tulkita sillä tavoin laajasti, että niillä horjutettaisiin unionin ja yhteisön rinnakkaista olemassaoloa integroituneina, mutta erillisinä oikeusjärjestyksinä, sekä kolmen ”pilarin” muodostaman kokonaisuuden perustuslaillista rakennetta.

47 Neuvosto katsoo Ranskan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten tukemana, että se, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviäminen voi lisäksi vaikuttaa kestävän kehityksen näkymiin, ei merkitse sitä, että tämä alue kuuluisi kokonaan yhteisön toimivaltaan.

48 Neuvosto ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus korostavat, että jos komission näkemystä noudatettaisiin, YUTP:lla ei olisi lainkaan tehokasta vaikutusta. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus lisää, että jos jonkin toiminnan kuulumiseen yhteisön toimivaltaan riittäisi se, että tämä toiminta vaikuttaa viimeksi mainitulla toimivallalla oleviin tavoitteisiin, yhteisön toimivaltuuksilla ei enää olisi rajoja, mikä olisi toimivallan antamista koskevan periaatteen vastaista. Alankomaiden hallitus puolestaan ei pidä toivottavana sitä, että YUTP:n asemaa kavennettaisiin säilytettäessä rauhaa ja turvallisuutta kehitysmaissa, koska neuvosto voi tämän politiikan avulla toimia nopeasti ja tehokkaasti tällaisissa maissa.

49 Neuvosto korostaa Espanjan, Ranskan, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten tukemana, että yhteisön toimivaltaa käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumisen alalla ei voida johtaa myöskään Cotonou-sopimuksesta, kun otetaan huomioon se, että se on sekamuotoinen sopimus.

50 Niin neuvosto kuin väliintulijoina olevat jäsenvaltioiden hallituksetkin katsovat, että riidanalainen päätös on tehty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen määräysten ja hengen mukaisesti. Koska riidanalaisella päätöksellä pyritään pääasiallisesti käsiaseiden ja kevyiden aseiden keskittymisen ja leviämisen torjumiseen, se ei kuulu yhteisön toimivaltuuksiin, vaan unionilla YUTP:n alalla oleviin toimivaltuuksiin.

51 Käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjuminen kuuluu YUTP:n perustavoitteeseen, jona on rauhan säilyttäminen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittaminen ja joka mainitaan EU 11 artiklassa. Ruotsin hallitus lisää, että Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto on antanut julkilausumia, jotka koskevat käsiaseiden ja kevyiden aseiden keskittymisen ja leviämisen torjumista Länsi-Afrikassa ja joissa se on kehottanut lahjoittajien kansainvälistä yhteisöä panemaan täytäntöön ECOWAS:n kyseisiä aseita koskevan moratorion ja tukemaan sen teknistä sihteeristöä.

52 Neuvosto ja väliintulijoina olevien jäsenvaltioiden hallitukset toteavat, että jos jokin toiminta kuuluu YUTP:n alaan, EU 47 artikla ei estä sitä, että unioni käyttää samoja toimintatapoja kuin yhteisö käyttää kehitysyhteistyön alalla. Kun unioni pyrkii sille YUTP:n osalta asetettuihin tavoitteisiin, sen käytössä on keinoja, jotka eivät rajoitu diplomaattisiin tai sotilaallisiin toimiin vaan jotka sisältävät myös operationaalisia toimintoja, joihin kyseisten tavoitteiden toteuttamiseen tarvittava rahoituksellinen tai tekninen tuki kuuluu.

53 Neuvosto ja Ranskan hallitus korostavat lisäksi, että riidanalainen yhteinen toiminta on pantu täytäntöön tietyillä YUTP:aan kuuluvilla päätöksillä, joiden laillisuutta komissio ei ole kiistänyt, ja näitä ovat Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen hyväksytyn yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta Kaakkois-Euroopassa 21.10.2002 tehty neuvoston päätös 2002/842/YUTP (EYVL L 289, s. 1), yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta Euroopan unionin osallistumiseksi käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen Latinalaisessa Amerikassa ja Karibian alueella 21.7.2003 tehty neuvoston päätös 2003/543/YUTP (EUVL L 185, s. 59), yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta Euroopan unionin osallistumiseksi pienaseiden ja kevyiden aseiden ampumatarvikkeiden hävittämiseen Albaniassa tehdyn päätöksen 2003/276/YUTP voimassaolon jatkamisesta ja sen muuttamisesta 22.11.2004 tehty neuvoston päätös 2004/790/YUTP (EUVL L 348, s. 45), Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen hyväksytyn yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta Kaakkois-Euroopassa

tehdyn päätöksen 2002/842/YUTP voimassaolon jatkamisesta ja päätöksen muuttamisesta 22.11.2004 tehty neuvoston päätös 2004/791/YUTP (EUVL L 348, s. 46), Euroopan unionin osallistumisesta käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseen hyväksytyn yhteisen toiminnan 1999/34/YUTP täytäntöönpanosta Kambodžassa tehdyn päätöksen 1999/730/YUTP voimassaolon jatkamisesta ja sen muuttamisesta 22.11.2004 tehty neuvoston päätös 2004/792/YUTP (EUVL L 348, s. 47) ja pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden hävittämisestä Ukrainassa 29.11.2005 tehty neuvoston päätös 2005/852/YUTP (EUVL L 315, s. 27).

54 Neuvosto katsoo lopuksi Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten tukemana, että lainvastaisuusväite, jonka komissio on esittänyt riidanalaisen yhteisen toiminnan osalta, on jätettävä tutkimatta, koska komission kaltainen etuoikeutettu kantaja on liian myöhään vedonnut sellaisen toimen lainvastaisuuteen, jonka kumoamista se olisi voinut vaatia suoraan EY 230 artiklan nojalla nostettavalla kanteella.

55 Neuvosto ja Alankomaiden, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset väittävät riidanalaiseen päätökseen liittyviin lausumiin viittaamalla, että riidanalainen yhteinen toiminta on joka tapauksessa hyväksytty EU 47 artiklaa kaikin tavoin noudattaen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

EU 47 artiklan soveltaminen

56 Tämän tuomion 31–33 kohdasta ilmenee, että yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on EU 47 artiklan nojalla valvoa, että toimet, joiden neuvosto väittää kuuluvan

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston soveltamisalaan ja joista saattaa aiheutua oikeusvaikutuksia, eivät ulotu niiden toimivaltuuksien alueelle, jotka EY:n perustamissopimuksen määräyksillä annetaan yhteisölle.

57 Komission mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan sitä toimivallanjakoa, joka EU 47 artiklassa määrätään yhteisön ja unionin välille, koska se olisi voitu tehdä niiden toimivaltuuksien perusteella, jotka yhteisölle annetaan kehitysyhteistyön alalla. Tämä koskee myös riidanalaisen yhteisen toiminnan, joka pannaan täytäntöön riidanalaisella päätöksellä, II osaston määräyksiä, jotka kuuluvat joko yhteisöllä kehitysyhteistyön alalla oleviin toimivaltuuksiin tai sen kolmansien maiden kanssa tekemän taloudellisen, rahoituksellisen ja teknisen yhteistyön alalla oleviin toimivaltuuksiin.

58 On siis tarkistettava, vaikuttavatko riidanalaisen päätöksen määräykset yhteisöllä EY:n perustamissopimuksen nojalla oleviin toimivaltuuksiin sen vuoksi, että ne olisi voitu, kuten komissio väittää, antaa tämän viimeksi mainitun perustamissopimuksen määräysten perusteella (ks. em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, 40 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, 54 kohta).

59 Kun EU 47 artiklassa määrätään, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen määräykset eivät vaikuta Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksiin taikka niiden muuttamisesta tai täydentämisestä myöhemmin tehtyihin sopimuksiin tai asiakirjoihin, sillä pyritään EU 2 artiklan viidennen luetelmakohdan ja EU 3 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti pitämään voimassa ja kehittämään yhteisön säännöstöä.

60 Toisin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston nojalla toteutettu toimenpide, jolla on oikeusvaikutuksia, vaikuttaa EY:n perustamissopimuksen määräyksiin EU 47 artiklassa tarkoitetulla tavalla, jos se olisi voitu tehdä tämän viimeksi mainitun sopimuksen perusteella,

eikä ole tarpeen tutkia, estetäänkö yhteisöä tällä toimenpiteellä käyttämästä toimivaltuuksiaan tai rajoitetaanko sillä niiden käyttöä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että kun ilmenee, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V tai VI osaston nojalla toteutetun toimenpiteen säännöksillä pyritään niiden tavoitteen ja sisällön puolesta pääasiallisesti yhteisölle EY:n perustamissopimuksella annetun politiikan toimeenpanoon ja että ne olisi näin ollen voitu pätevästi toteuttaa viimeksi mainitun perustamissopimuksen perusteella, yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että nämä säännökset on annettu EU 47 artiklaa rikkoen (ks. vastaavasti em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, 51–53 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, 69–74 kohta).

61 Koska EU 47 artiklan rikkominen johtuu siitä, että yhteisö olisi voinut toteuttaa unionin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen perusteella toteuttaman, oikeusvaikutuksia aiheuttavan toimenpiteen, ei myöskään ole tärkeää tietää kehitysyhteistyön kaltaisella yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan kuulumattomalla alalla, jolla jäsenvaltioita ei estetä yhdessä tai erikseen harjoittamasta toimivaltaansa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-181/91 ja C-248/91, parlamentti v. neuvosto ja komissio, tuomio 30.6.1993, Kok. 1993, s. I-3685, Kok. Ep. XIV, s. I-289, 16 kohta ja asia C-316/91, parlamentti v. neuvosto, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-625, Kok. Ep. XV, s. I-55, 26 kohta), olisivatko jäsenvaltiot voineet toteuttaa tällaisen toimenpiteen toimivaltuuksiaan käyttäessään.

62 Kysymyksellä, kuuluvatko unionin toteuttaman tällaisen toimenpiteen säännökset yhteisön toimivaltaan, tarkoitetaan kuitenkin tämän toimivallan antamista ja siis itse sen olemassaoloa eikä sitä, onko toimivalta luonteeltaan yksinomaista vai jaettua (ks. vastaavasti asia C-459/03, komissio v. Irlanti, tuomio 30.5.2006, Kok. 2006, s. I-4635, 93 kohta).

63 On siis päätettävä, rikotaanko riidanalaisella päätöksellä EU 47 artiklaa, koska se olisi voitu tehdä EY:n perustamissopimuksen määräysten perusteella.

Yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan alan ja YUTP:n alan välinen rajaus

64 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikasta, että EY:n perustamissopimuksen 130 u artiklan (josta on tullut EY 177 artikla) tavoitteet ovat laajoja, joten niiden toteuttamiseksi tarpeellisten toimenpiteiden on voitava koskea eri erityisaloja (asia C-268/94, Portugali v. neuvosto, tuomio 3.12.1996, Kok. 1996, s. I-6177, 37 kohta).

65 EY 177–EY 181 artikla, jotka liittyvät kehitysmaiden kanssa tehtävään yhteistyöhön, koskevat paitsi näiden maiden kestävää taloudellista ja sosiaalista kehitystä, niiden sopusointuista ja asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen sekä köyhyyden torjuntaa, myös kansanvallan ja oikeusvaltion kehittämistä ja lujittamista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa kansainvälisissä järjestöissä hyväksyttyjä velvoitteita noudattaen (asia C-403/05, parlamentti v. komissio, tuomio 23.10.2007, Kok. 2007, s. I-9045, 56 kohta).

66 Lisäksi neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisestä julkilausumasta Euroopan unionin kehityspolitiikasta ”Eurooppalainen konsensus [kehityspolitiikka]” (EUVL 2006, C 46, s. 1) ilmenee, että ilman rauhaa ja turvallisuutta kestävä kehitys ja köyhyyden poistaminen eivät ole mahdollisia ja että yhteisön uuden kehityspolitiikan tavoitteisiin päästään vain edistämällä demokratiaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista (em. asia parlamentti v. komissio, tuomion 57 kohta).

67 Vaikka yhteisön nykyisen kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden ei siis pidäkään katsoa mahdollistavan vain toimenpiteitä, joilla pyritään välittömästi köyhyyden torjuntaan, toimenpiteen on kuitenkin tähän politiikkaan kuuluakseen oltava sellainen, että sillä edistetään kyseisen politiikan mukaisten, taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen liittyvien tavoitteiden toteuttamista (ks. vastaavasti em. asia Portugali v. neuvosto, tuomion 44, 60, 63 ja 73 kohta).

68 Niin unionin toimielinten kuin Eurooppa-neuvoston useista asiakirjoista ilmenee tässä suhteessa, että tietyillä toimenpiteillä, joilla pyritään torjumaan kehitysmaiden epävakautta ja joihin myös käsiaseiden ja kevyiden aseiden keskittymisen ja leviämisen torjumista koskevat toimenpiteet kuuluvat, voidaan edistää kyseisten maiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen esteiden poistamista tai vähentämistä.

69 ”Kehitysasioita” käsittelevä Euroopan unionin neuvosto antoi 21.5.1999 käsiaseita koskevan päätöslausuman, jossa se esittää kyseisten aseiden leviämisestä tulleen maailmanlaajuinen ongelma, joka on ollut esteenä rauhanomaiselle taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle erityisesti kriisialueilla ja maissa, joissa turvallisuustilanne on epävakaa. Sittemmin se on 15.–16.12.2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymässä EU:n strategiassa pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittoman keskittymisen ja kaupan torjumiseksi (asiak. nro 5319/06 YUTP 31, 13.1.2006) maininnut käsiaseiden ja kevyiden aseiden laittomasta leviämisestä aiheutuvien seurausten joukossa muun muassa seuraukset asianomaisen maan kehitykselle eli valtiorakenteiden heikkenemisen, sen, että ihmiset joutuvat siirtymään pois kotiseuduiltaan, terveys- ja koulutuspalvelujen luhistumisen, talouden kärsimisen, hallituksen voimavarojen pienenemisen, kulkutautien leviämisen, yhteiskuntarakenteiden vaurioitumisen ja, lopulta, kehitysavun vähentymisen tai lakkaamisen ja lisännyt tähän, että tämä suuntaus koskee erityisesti Saharan eteläpuolista Afrikkaa, mikä on kehitystä merkittävästi jarruttava tekijä.

70 Samalla tavoin tämän tuomion 66 kohdassa mainitussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, parlamentin ja komission yhteisessä julkilausumassa Euroopan unionin kehityspolitiikasta todetaan (37 kohta), että turvattomuus ja väkivaltaiset konfliktit ovat eräät suurimmat esteet Yhdistyneiden Kansakuntien hyväksymien vuosituhattavoitteiden saavuttamiselle, ja siinä mainitaan käsiaseiden ja kevyiden aseiden hallitsemattoman leviämisen torjuminen tässä yhteydessä.

71 On kuitenkin niin, että jotta yhteisö voisi kehitysyhteistyöpolitiikassaan toteuttaa konkreettisen toimenpiteen, jolla pyritään torjumaan käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämistä, tuon toimenpiteen on niin tavoitteensa kuin sisältönsäkin puolesta kuuluttava sille EY:n perustamissopimuksessa tällä alalla annettujen toimivaltuuksien soveltamisalaan.

72 Näin ei ole silloin, kun tällaisen toimenpiteen pääasiallisena tavoitteena on YUTP:n toimeenpano, vaikka toimenpiteellä edistetäänkin kehitysmaiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä.

73 Jos yhteisön toimenpidettä tarkasteltaessa ilmenee, että sillä on kaksi eri tarkoitusta tai että siinä on kahdenlaisia tekijöitä, ja jos toinen näistä on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, kun taas toinen on ainoastaan liitännäinen, on käytettävä yhtä ainoaa oikeudellista perustaa, toisin sanoen sitä, jota toimen pääasiallinen tarkoitus tai tekijä edellyttää (ks. vastaavasti asia C-211/01, komissio v. neuvosto, tuomio 11.9.2003, Kok. 2003, s. I-8913, 39 kohta; asia C-338/01, komissio v. neuvosto, tuomio 29.4.2004, Kok. 2004, s. I-4829, 55 kohta ja asia C-94/03, komissio v. neuvosto, tuomio 10.1.2006, Kok. 2006, s. I-1, 35 kohta sekä EU 47 artiklan soveltamisesta em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 13.9.2005, 51–53 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 23.10.2007, 71–73 kohta).

74 Tästä seuraa, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjumista koskevat toimenpiteet eivät kuulu yhteisölle kehitysyhteistyöpolitiikan alalla annettuihin toimivaltuuksiin silloin, kun ne pääasiallisen tarkoituksensa tai tekijänsä puolesta kuuluvat YUTP:n toteuttamisen alaan.

75 Kun kyse on toimenpiteestä, jolla on useampi samanaikainen tarkoitus tai useita tekijöitä, joista mikään ei ole toiseen nähden toisarvoinen, ja kun EY:n perustamissopimuksessa määrätyt useat eri oikeudelliset perustat ovat näin sovellettavissa, yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että tällaista toimenpidettä toteutettaessa on poikkeuksellisesti käytettävä useaa eri oikeudellista perustaa (ks. vastaavasti em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 11.9.2003, 40 kohta ja em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 10.1.2006, 36 kohta).

76 Tällainen ratkaisu on kuitenkin EU 47 artiklan perusteella mahdoton, jos kyse on toimenpiteestä, jolla on useita sellaisia tarkoituksia tai tekijöitä, jotka liittyvät yhteisölle EY:n perustamissopimuksella tehtäväksi annettuun kehitysyhteistyöpolitiikkaan ja YUTP:aan ja joista mikään ei ole toisiin nähden toisarvoinen.

77 Koska EU 47 artiklan vastaista on se, että unioni Euroopan unionista tehdyn sopimuksen perusteella toteuttaa toimenpiteen, joka pätevästi voitaisiin toteuttaa EY:n perustamissopimuksen nojalla, unioni ei voi käyttää YUTP:aan liittyvää oikeudellista perustaa antaakseen säännöksiä, jotka kuuluvat myös yhteisölle EY:n perustamissopimuksella annetun toimivallan alaan.

78 Kysymystä siitä, kuuluuko riidanalainen päätös, jolla pannaan täytäntöön riidanalainen yhteinen toiminta Euroopan unionin tuesta ECOWAS:lle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä, komission väittämin tavoin tavoitteensa ja sisältönsä puolesta

yhteisön tehtäväksi EY:n perustamissopimuksella annetun kehitysyhteistyöpolitiikan alaan, on arvioitava näiden seikkojen valossa.

Riidanalaisen päätöksen tavoite

79 Riidanalaisen päätöksen tavoitteesta todetaan ensinnäkin niin sen otsikossa, johdanto-osan viittauskappaleessa kuin toisessa, kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessakin, että tällä päätöksellä on tarkoitus panna täytäntöön neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston nojalla hyväksymä riidanalainen yhteinen toiminta antamalla taloudellista tukea ja teknistä apua aloitteelle, jonka ECOWAS on tehnyt käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjumisesta.

80 Koska riidanalaisella päätöksellä pannaan täytäntöön YUTP:n alaan kuuluva toimenpide, ensin on tutkittava, onko tämä päätös tästä syystä ymmärrettävä siten, että sillä pyritään saavuttamaan pikemminkin YUTP:n kuin yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan mukaisia tavoitteita.

81 Ilman että komission esittämää riidanalaisen yhteisen toiminnan lainvastaisuutta koskevaa väitettä olisi tässä vaiheessa tarpeen tutkia, on tältä osin todettava, että viimeksi mainittu esitetään sen perustelukappaleissa toimenpiteenä, jolla pyritään korvaamaan yhteinen toiminta 1999/34, jotta unionin yhteiseen toimintaan voitaisiin, kun se on aiheellista, sisällyttää käsiaseiden ja kevyiden aseiden ampumatarvikkeet.

82 Kuten riidanalaisen yhteisen toiminnan 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, sen tavoitteena on torjua käsiaseiden epävakauttavaa keskittymistä ja leviämistä sekä myötävaikuttaa

tämän keskittymisen ja leviämisen lopettamiseen, myötävaikuttaa näiden aseiden ja niiden ampumatarvikkeiden olemassa olevien keskittymien vähentämiseen kunkin maan perusteltuja turvallisuustarpeita vastaavalle tasolle ja auttaa ratkaisemaan tällaisista keskittymistä aiheutuvat ongelmat.

83 Nämä tavoitteet konkretisoituvat yhtäältä riidanalaisen yhteisen toiminnan I osastossa, jossa luetellaan tiettyjä periaatteita ja toimenpiteitä, joista unioni yrittää saada aikaan yhteisymmärryksen käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjumiseksi, ja toisaalta tämän yhteisen toiminnan II osastossa, joka koskee unionin antamaa taloudellista ja teknistä tukea hankkeille, joilla edistetään näiden periaatteiden ja toimenpiteiden soveltamista.

84 Riidanalaisesta yhteisestä toiminnasta ei ilmene, että siinä tarkoitettu käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjuntaohjelma pantaisiin välttämättä täytäntöön sellaisilla toimenpiteillä, joilla pyritään YUTP:n mukaisiin tavoitteisiin, kuten rauhan säilyttämiseen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseen, pikemmin kuin yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseen.

85 Tältä osin on syytä aluksi todeta, että yhteisen toiminnan 1999/34, jonka jälkeen riidanalainen yhteinen toiminta hyväksyttiin ja jonka mukaiset tavoitteet ja periaatteet sekä suunnitellun tuen tyyppi otettiin kokonaisuudessaan viimeksi mainittuun, ensimmäisessä perustelukappaleessa todettiin selkeästi, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden liian suuren ja hallitsemattoman keskittymisen ja leviämisen ilmiöstä on tullut uhka rauhalle ja turvallisuudelle ja että se heikentää kestävän kehityksen näkymiä monilla maailman alueilla ja että siinä siis suoralta kädeltä asetettiin tämän ilmiön torjumiselle yhtäältä rauhan ja kansainvälisen turvallisuuden säilyttämistä koskevat kaksi tavoitetta ja toisaalta kehitysnäkymien turvaamista koskeva tavoite.

86 Riidanalaisen yhteisen toiminnan II osaston määräyksistä, jotka ovat samansisältöisiä kuin yhteisen toiminnan 1999/34 määräykset ja joissa täsmennetään unionin antaman tuen tyyppi ja neuvostolle sekä komissiolle tässä yhteydessä kuuluvien tehtävien jakautuminen, ilmenee, että ei vain YUTP:n nojalla toimiva unioni, vaan myös omien toimivaltuuksiensa nojalla toimiva yhteisö, voi panna täytäntöön tässä yhteisessä toiminnassa vahvistetut tavoitteet ja toimintasuunnitelman.

87 Riidanalaisen yhteisen toiminnan 7 artiklassa nimittäin todetaan, että neuvoston tehtäviin kuuluu päättää tämän yhteisen toiminnan 6 artiklassa tarkoitetun taloudellisen ja teknisen tuen myöntämisestä, mutta sen 7 artiklan 2 kohdassa täsmennetään kuitenkin, että neuvosto päättää niiden hankkeiden, joilla kyseinen yhteinen toiminta pannaan täytäntöön, periaatteesta, järjestelyistä ja rahoituksesta tapauskohtaisesti, ”tämän kuitenkaan vaikuttamatta –– yhteisön toimintaan”. Se seikka, että sekä yhteisö että unioni voivat panna riidanalaisen yhteisen toiminnan täytäntöön, vahvistetaan sen 8 artiklassa, jossa neuvosto panee merkille, että komissio aikoo tukea tämän yhteisen toiminnan tavoitteiden saavuttamista ja painopisteiden toteuttamista tarvittaessa asiaa koskevin yhteisön toimenpitein, ja tämän yhteisen toiminnan 9 artiklassa, jossa neuvostolle ja komissiolle jätetään vastuu käsiaseita koskevan unionin toiminnan johdonmukaisuudesta ”erityisesti sen kehittämistä koskevien toimintaperiaatteiden osalta” ja vastuu toimintansa toteuttamisesta, kummallekin toimivaltansa mukaisesti. Edellytys, jonka mukaan unionin toiminnan on oltava johdonmukaista käsiaseiden ja kevyiden aseiden alalla, mainitaan lisäksi riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 2 kohdassa, jossa on sama viittaus ”unionin kehityspolitiikkoihin”.

88 Päätelmä, jonka mukaan niin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston nojalla toimiva unioni kuin kehitysyhteistyöpolitiikkaansa harjoittava yhteisökin voivat panna täytäntöön riidanalaisen yhteisen toiminnan tavoitteet, vastaa sitä lähestymistapaa, jota unionin toimielimet ja Eurooppa-neuvosto ovat suositelleet useissa asiakirjoissa.

89 Ensinnäkin todetaan, että neuvosto viittaa itsekin tämän tuomion 69 kohdassa mainitussa käsiaseita koskevassa päätöslausumassaan unionin YUTP:n yhteydessä toteuttamaan toimintaan ja muistuttaa, että käsiaseita koskevien unionin toimien johdonmukaisuus etenkin YUTP:aan nähden on tarpeen varmistaa, mutta suosittelee kuitenkin tässä samassa asiakirjassa, että kehitysyhteistyön alalla yhteisö ja jäsenvaltiot kiinnittävät ”erityistä huomiota seuraaviin toimiin: käsiasekysymys olisi sisällytettävä AKT-maiden ja EU:n muiden kehitysyhteistyökumppaneiden kanssa käytävään vuoropuheluun; kehitysyhteistyötukea olisi annettava maille, jotka pyytävät apua ylimääräisten käsiaseiden valvontaan ja hävittämiseen – –; tarvittaessa olisi harkittava tukea, jolla vahvistetaan asianmukaista julkishallintoa ja lainsäädäntöä käsiaseiden valvonnan parantamiseksi”, ja lisää viimeksi mainitun seikan osalta, että ”ensimmäiset toimet voisivat kohdistua eteläiseen Afrikkaan – – ja Länsi-Afrikkaan – – (ECOWAS), joissa on tapahtunut huomattavaa edistystä ja joissa on laadittu puitteet käsiaseiden leviämisen estämiselle sekä päästy sopimukseen niistä”.

90 Toiseksi neuvosto mainitsee Euroopan unionin strategiassa pienaseiden ja kevyiden aseiden sekä niissä käytettävien ampumatarvikkeiden laittomasta keskittymisestä ja kaupan torjumisesta, joka mainitaan tämän tuomion 69 kohdassa, yhtenä unionin, yhteisön ja jäsenvaltioiden käytettävissä olevana keinona niiden vastatessa kyseisten aseiden lainvastaisen leviämisen uhkaan siviilikriisinhallintaoperaatioiden ja sotilaallisten kriisinhallintaoperaatioiden sekä muiden diplomaattisten välineiden lisäksi muun muassa kumppanuus- ja yhteistyösopimukset kolmansien maiden kanssa ja rahoitettavat EY–AKT-yhteistyön puitteissa toteutettavat kehitysyhteistyö- ja avustusohjelmat, joihin sisältyy pienaseita ja kevyitä aseita sekä niissä käytettäviä ammuksia koskeva osio. Todettuaan strategian 15 kohdassa, että Eurooppa-neuvoston mukaan kyseisten haasteiden edessä pienaseita ja kevyitä aseita koskevan unionin strategian on pyrittävä vastaamaan näihin uhkiin ja varmistamaan sen turvallisuus- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojen johdonmukaisuus, tässä asiakirjassa mainitaan kyseisten aseiden leviämisen estämiseksi laadittavan toimintasuunnitelman viimeisenä tekijänä se, että ”neuvoston [YUTP:n] puitteissa tekemien päätösten ja komission kehitysavun alalla täytäntöön panemien toimien välinen johdonmukaisuus ja keskinäinen täydentävyys yhtenäisen lähestymistavan edistämiseksi kaikkien pienaseiden ja kevyiden aseiden alalla toteuttavien [unionin] toimien osalta” varmistetaan.

91 Kolmanneksi tämän tuomion 66 kohdassa mainitussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, parlamentin ja komission yhteisessä julkilausumassa Euroopan unionin kehityspolitiikasta todetaan (37 kohta), että unionin on ”yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivallan mukaisesti” toteutettava käytännön toimia pienaseiden ja kevytaseiden hallitsemattoman leviämisen rajoittamiseksi pienaseiden ja kevytaseiden sekä niiden ampumatarvikkeiden laittoman kaupan torjuntaa koskevan EU:n strategian mukaisesti.

92 Näin ollen koska YUTP:aan kuuluvalla toimenpiteellä, joka on ollut tarkoitus panna täytäntöön riidanalaisella päätöksellä, ei suljeta pois sitä mahdollisuutta, että sen tavoitteet voitaisiin saavuttaa toimenpiteillä, jotka yhteisö toteuttaa kehitysyhteistyön alalla olevien toimivaltuuksiensa perusteella, on tutkittava, onko riidanalaista päätöstä jo sellaisenaan pidettävä toimenpiteenä, jolla pyritään yhteisön kehitysyhteistyöpoliittisiin tavoitteisiin.

93 Riidanalaisen päätöksen ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan, että pienaseiden liian suuri ja hallitsematon keskittyminen ja leviäminen on uhka rauhalle ja turvallisuudelle ja heikentää kestävän kehityksen mahdollisuuksia erityisesti Länsi-Afrikassa.

94 Riidanalaisen päätöksen toisesta perustelukappaleesta ilmenee, että sillä on tarkoitus panna täytäntöön riidanalainen yhteinen toiminta, jolla unioni aikoo pyrkiä tämän yhteisen toiminnan 1 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin, joita ovat käsiaseiden ja kevyiden aseiden epävakauttavan keskittymisen ja leviämisen torjuminen ja näiden aseiden ja niiden olemassa olevien keskittymien vähentäminen, muun muassa edistämällä luottamusta lisääviä toimia.

95 Toisin kuin komissio ja parlamentti väittävät, ei voida kiistää, että riidanalaisella päätöksellä pyritään yleisesti rauhan säilyttämiseen ja kansainvälisen turvallisuuden edistämiseen, koska sillä pyritään estämään Länsi-Afrikassa käsiaseiden ja kevyiden aseiden uudet keskittymät, jotka voivat horjuttaa tämän alueen vakautta.

96 Riidanalaisesta päätöksestä ei kuitenkaan voida päätellä, että siinä mainittu pyrkimys poistaa tai vähentää näiden aseiden keskittymisestä kyseisten maiden kehitykselle aiheutuva este olisi puhtaasti toisarvoinen suhteessa sen tavoitteisiin säilyttää rauha ja edistää kansainvälistä turvallisuutta.

97 Kuten kyseisen päätöksen kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa todetaan, unionin suunnittelema taloudellinen tuki ja tekninen apu vahvistavat pienaseita koskevaa ECOWAS:n aloitetta.

98 Riidanalaisen päätöksen erityisenä tavoitteena on siis vahvistaa Afrikan kehitysmaiden erään ryhmän valmiuksia torjua ilmiötä, joka tämän päätöksen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan muodostaa esteen näiden maiden kestävälle kehitykselle.

99 Tästä seuraa, että riidanalaisella päätöksellä pyritään useisiin yhtäältä YUTP:n ja toisaalta kehitysyhteistyöpolitiikan alaan kuuluviin tavoitteisiin ja että nämä tavoitteet eivät ole liitännäisiä toisiinsa nähden.

Riidanalaisen päätöksen sisältö

100 Päätelmä, joka edellisissä kohdissa on tehty riidanalaisen päätöksen tavoitteita tutkittaessa, ei sen sisältöä tarkasteltaessa osoittaudu vääräksi.

101 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdasta nimittäin ilmenee, että päätöksellä annetaan taloudellista tukea ja teknistä apua pienaseiden yksikön perustamiseksi ECOWAS:n tekniseen sihteeristöön ja voimassa olevan moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi ECOWAS:iin kuuluvien valtioiden välillä. Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 1 kohdassa määrätään, että rahoitusohje näihin tarkoituksiin on 515 000 euroa.

102 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklan mukaan tämän päätöksen rahoituksellinen täytäntöönpano annetaan komission tehtäväksi, ja koska komissio tekee ECOWAS:n kanssa rahoitussopimuksen tuesta, tuki annetaan tukena, jota ei tarvitse maksaa takaisin ja jolla katetaan muun muassa 12 kuukauden ajalta palkat, matkakulut sekä tarvikkeet ja laitteet, joita tarvitaan pienaseiden yksikön perustamiseksi ECOWAS:n tekniseen sihteeristöön sekä moratorion muuttamiseksi pienaseita koskevaksi yleissopimukseksi.

103 Riidanalaisen päätöksen liitteessä olevasta suunnitelmasta, joka koskee teknistä apua, jota unionin on annettava, ilmenee, että siihen sisältyy sellaisten asiantuntijoiden osallistuminen, joiden tehtäviin kuuluu sopimusluonnoksen laatimisessa tarvittavien tutkimusten suorittaminen.

104 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 211 kohdassa todennut, taloudellinen tuki ja tekninen apu voidaan ainoastaan tavoitteidensa

perusteella luokitella joko kehitysyhteistyön tai YUTP:n soveltamisalaan kuuluviksi välineiksi.

105 Vaikka olemassa onkin sellaisia toimenpiteitä kuten poliittisen tuen antaminen moratorion toteuttamiseen taikka aseiden kerääminen ja tuhoaminen, jotka ovat pikemminkin rauhan säilyttämiseen, kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseen tai kansainvälisen yhteistyön edistämiseen liittyviä toimenpiteitä, jotka kuuluvat EU 11 artiklan 1 kohdassa määrättyihin YUTP:n tavoitteisiin, päätös irrottaa varoja ja antaa teknistä apua eräälle kehitysmaiden ryhmälle sopimusluonnoksen laatimiseksi kuuluu sekä kehitysyhteistyöpolitiikan että YUTP:n alaan.

106 Se seikka, että riidanalainen yhteinen toiminta on pantu täytäntöön Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston perusteella tehdyillä muilla päätöksillä, joiden laillisuutta komissio ei ole kiistänyt, ei voi määrätä sen tutkimuksen tulosta, joka yhteisöjen tuomioistuimen on suoritettava nyt esillä olevassa asiassa. Toimenpiteen oikeudellinen perusta on näet määritettävä sen oman tavoitteen ja sisällön perusteella eikä sen perusteella, mitä oikeudellista perustaa on käytetty toteutettaessa muita yhteisön toimia, joilla mahdollisesti on samankaltaisia piirteitä (ks. vastaavasti em. asia komissio v. neuvosto, tuomio 10.1.2006, 50 kohta).

107 Kuten lisäksi tämän tuomion 87 kohdassa on todettu, riidanalaisella yhteisellä toiminnalla, joka riidanalaisella päätöksellä on ollut tarkoitus panna täytäntöön, ei sinänsä suljeta pois sitä, että käsiaseiden ja kevyiden aseiden leviämisen torjumiseen liittyvä tavoite voidaan saavuttaa yhteisön toteuttamilla toimenpiteillä, sillä sen 8 ja 9 artiklassa mainitaan komission aikomus tukea kyseisen tavoitteen saavuttamista tarvittaessa asiaa koskevin yhteisön toimenpitein ja neuvoston ja komission velvollisuus vastata käsiaseita koskevan unionin toiminnan johdonmukaisuudesta, erityisesti sen kehittämistä koskevien toimintaperiaatteiden osalta, ja se, että nämä molemmat huolehtivat toimintansa toteuttamisesta, kumpikin toimivaltansa mukaisesti.

108 Edellä lausutusta seuraa, että riidanalaisessa päätöksessä on sen tavoite ja sisältö huomioon ottaen kaksi osaa, joista kumpaakaan ei voida pitää liitännäisenä toiseen nähden ja joista toinen kuuluu yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan ja toinen YUTP:aan.

109 Tämän tuomion 76 ja 77 kohdassa esittyjä seikkoja silmällä pitäen on päätettävä, että neuvosto on rikkonut EU 47 artiklaa, koska se on tehnyt riidanalaisen päätöksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston perusteella, vaikka tämä päätös kuuluu myös kehitysyhteistyöpolitiikan alaan.

110 Riidanalainen päätös on näin ollen kumottava.

111 Koska riidanalainen päätös on kumottava sille itselleen ominaisten virheiden vuoksi, riidanalaisen yhteisen toiminnan lainvastaisuutta koskevaa väitettä ei ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

112 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio ei ole vaatinut neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, näiden kahden toimielimen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Saman artiklan 4 kohdan nojalla tämän asian väliintulijoiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Kumotaan yhteisen toiminnan 2002/589/YUTP täytäntöönpanosta ja Euroopan unionin tuesta Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisölle pienaseita koskevan moratorion yhteydessä 2.12.2004 tehty neuvoston päätös 2004/833/YUTP.**

2) **Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

3) **Tanskan kuningaskunta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Ruotsin kuningaskunta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan parlamentti vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset